



full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Assumpció / Dormició

En l'imaginari cristià abunden les imatges —verbals o pictòriques— en les quals es parla del «trànsit» cap a una vida futura exempt de qualsevol rastre de violència, viscut amb serenor, pau, confiança. I així ho reflecteix aquesta icona de la dormició de Maria que il·lustra avui la nostra portada. A semblança de reproduccions similars, la seva font d'inspiració són els manuscrits apòcrifs anomenats «assumpcionistes». La tradició ha situat en diferent lloc la mort i l'enterrament de Maria, a la ciutat de Jerusalem. L'església de la Dormició, prop del Cenacle, hauria estat el lloc on tenia la seva casa i on va morir, mentre que l'església que guarda la pretesa tomba de Maria es troba al costat de la basílica

de Getsemaní. Tornant a la icona que acapara la nostra atenció, la mirada es fixa en diferents detalls, alguns dels quals tenen la seva pròpia autonomia. Destaca en primer lloc la figura ametllada del Crist que ha vingut a buscar el cos de la seva Mare, Maria. Després, il·luminada per la presència del Crist, ve l'escena de la dormició de Maria, a qui fan companyia tots els apòstols miraculosament aplegats al seu entorn, inclòs sant Pau. L'encens, símbol de la pregària, la flama unificada dels tres llantions, els edificis que identifiquen el lloc, la veneració i el respecte dels allí presents... per acabar dient amb Maria, com canta la litúrgia ortodoxa: «Tu, fill meu i Déu meu, rep el meu esperit.»

Diumenge XX de durant l'any | Cicle A

Lectura del llibre del profeta Isaïes (56,1.6-7)

Diu el Senyor: «Compliu els vostres deures, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meva salvació i de revelar-se la meva bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor al seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meva aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració.»

Salm responsorial (Salm 66)

Que us lloïn les nacions, Déu nostre,
que us lloïn tots els pobles alhora.

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (11,13-15.29-32)

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que sóc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són

del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, què no vindrà quan ells s'hi incorporin? No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a algú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (15,21-28)

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada.» Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: no fa més que seguir-nos i cridar.» Jesús respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel.» Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me.» Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells.» Ella li contestà: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos.» Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.» I a l'instant es posà bona la seva filla.



Canviar de xip | Pere Casas Font

Sempre m'ha corprès l'actitud freda i distant amb què Jesús tracta la dona cananea. L'evangelista ho imputa a la convicció de Jesús segons la qual «ell ha estat enviat únicament a les ovelles perdudes del poble d'Israel» i que, per tant, «no està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells».

El cert, però, és que Jesús, sigui pel crit angoixós o per la fe d'aquella dona, sigui per una llum nova, canvia d'actitud i d'actuació. ¿No és ella també, encara que sigui pagana, filla de Déu? La seva

filla, mal que hagi nascut a la regió de Tir i de Sidó, no té dret també «a menjar les engrunes que cauen de la taula dels amos»? No havia dit ell que Déu fa ploure sobre justos i injustos?

Si Jesús es deixa interpel·lar per aquella dona pagana i sap canviar d'actitud, nosaltres no podem deixar de fer el mateix davant les persones que sofreixen o tenen ideologies polítiques i religioses diferents, davant els qui no van a missa o els qui ens semblen no creients, davant de tothom. L'amor no té fronteres.

Maria, oient i acollidora de la Paraula | Romà Casanova, bisbe de Vic

En l'evangeli llegim que una dona expressa la seva admiració envers Jesús lloant la seva mare: *Sortoses les entranyes que us van dur i els pits que us van criar* (Lc 11,27). Certament nosaltres també volem lloar la grandesa de la maternitat de Maria. Ella és, amb tota veritat, la Mare del Senyor. I, per raó del Fill de les seves entranyes, Fill etern del Pare, la fe cristiana l'honora amb el títol de Mare de Déu.

Però en el mateix fragment de l'evangeli trobem la resposta de Jesús a la lloança d'aquella dona: *Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden* (11,28). En aquesta resposta sembla que es fa present una actitud de Jesús de manca de valoració de la maternitat de Maria, però ben mirat és una lloança d'ella. Maria és la mare

del Senyor i, al mateix temps, la deixebla perfecta de Jesús, el qui és la Paraula de Déu. Ella concep en el seu cor, primer que en el seu cos, la Paraula, perquè acull la voluntat de Déu, acollint la seva Paraula. Diu sant Agustí: «La Verge Maria fou més sortosa per rebre la fe de Crist que per concebre la carn de Crist.»

Maria és sortosa per la fe perquè acull en el seu si el qui és la Paraula en persona. Ella és la veritable arca de l'aliança, portadora del qui ens dona la llei nova i perpètua. L'arca de l'aliança era coberta d'or per a no corrompre's mai. Maria assumpta en cos i ànima al cel aconsegueix el que aquesta significava, com a primícia de tota la humanitat cridada a la vida eterna per la mort i resurrecció del seu Fill.

Exposició d'homenatge a Benet XVI

Seixanta artistes (6 arquitectes, 7 fotògrafs, 5 poetes, 6 músics, 6 orfebres, 18 pintors i 12 escultors) participen en l'exposició «L'esplendor de la veritat, la bellesa de la caritat», organitzada pel Pontifici Consell per a la Cultura amb motiu del seixantè aniversari de l'ordenació sacerdotal del papa Benet XVI, aniversari que es va escaure el propassat dia 29 de juny. La mos-

tra podrà visitar-se al Vaticà (atri de l'Aula Pau VI) fins al dia 4 de setembre. Es dona la circumstància que un dels artistes participants és el compositor Mons. Valentí Miserachs, president del Pontifici Institut de Música Sacra (Roma) i prevere del bisbat de Vic. La seva ofrena al Sant Pare és la partitura de l'oratori *Pau i Fructuós*, estrenat a l'arquebisbat de Tarragona l'any 2009.

Agenda litúrgica de la setmana

14 ■ Diumenge XX de durant l'any / Cicle A. Sant Maximilià Maria Kolbe, prevere i màrtir (†1941). Sant Eusebi, laic (s. IV).

Lectures: Isaïes 56,1.6-7 / Salm 66 / Romans 11,13-15.29-32 / Mateu 15,21-28

Litúrgia de les hores: Setmana IV

15 □ Dilluns. L'Assumpció de la Mare de Déu. Sant Tarcisi, màrtir (†217).

Lectures: Apocalipsi 11,19a;12,1-6a.10ab / Salm 44 / 1Corintis 15,20-26 / Lluc 1,29-56

16 ■ Dimarts. Sant Esteve

d'Hongria, rei (975-1038). Sant Roc, laic (†1327).

Lectures: Jutges 6,11-24a / Salm 84 / Mateu 19,23-30

17 ■ Dimecres. Sant Jacint, prevere (†1257).

Lectures: Jutges 9,6-15 / Salm 20 / Mateu 20,1-16

18 ■ Dijous. Santa Elena, emperadriu (†329). Santa Laura, verge.

Lectures: Jutges 11,29-39a / Salm 39 / Mateu 22,1-14

19 ■ Divendres. Sant Magí, asceta i màrtir (ss. III-IV). Sant Joan Eudes,

prevere (†1680).

Lectures: Rut 1,1-2a.3-6.14b-16.22 / Salm 145 / Mateu 22,34-40

20 □ Dissabte. Sant Bernat de Clavall, abat i doctor de l'Església (†1153).

Lectures: Rut 2,1-3.8-11;4,13-17 / Salm 127 / Mateu 23,1-12

21 ■ Diumenge XXI de durant l'any / Cicle A. Sant Pius X, papa (†1914). Sant Gilbert, abat. Sant Privat, màrtir (†407).

Lectures: Isaïes 22,19-23 / Salm 137 / Romans 11,33-36 / Mateu 16,13-20

Testament espiritual de Shahbaz Bhatti.....

Era ministre de Minories del Govern del Pakistan i fou assassinat el 2 de març del 2011. En previsió que això podia succeir havia redactat el següent text:

Em dic Shahbaz Bhatti. Vaig néixer en una família catòlica. El meu pare era un professor jubilat, i la meua mare, una mestressa de casa, que va ser educada d'acord amb els valors cristians i els ensenyaments de la Bíblia; ambdues coses van tenir gran influència en la meua infància. Des de petit solia anar a l'església, i allí trobava profunda inspiració en els ensenyaments, el sacrifici i la crucifixió de Jesús. Va ser l'amor a Jesucrist el que em va induir a oferir els meus serveis a l'Església. Les terribles condicions en què vivien els cristians del Pakistan em van impactar. Recordo un Divendres Sant, quan tenia tretze anys, que vaig escoltar un sermó sobre el sacrifici de Jesús per la nostra redempció i la salvació del món. Vaig pensar que havia de correspondre a aquest amor, estimant els nostres germans i germanes, posant-me al servei dels cristians, especialment dels pobres, els necessitats i els perseguits d'aquest país islàmic.

M'han demanat que posi fi a la meua lluita, però sempre m'hi he negat, fins i tot a risc de la meua vida. La meua resposta ha estat sempre la mateixa. No busco popularitat ni posicions de poder. Només busco un lloc als peus de Jesús. Vull que la meua vida, el meu caràcter i les meues accions parlin per mi, i que diguin fort i clar que segueixo

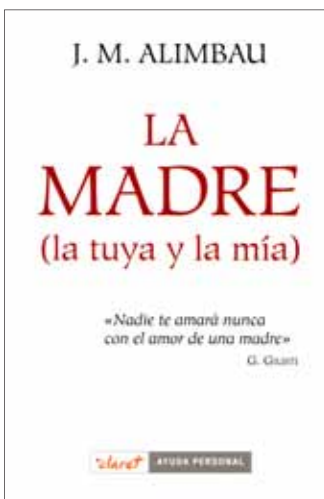
Jesucrist. Aquest desig es tan fort en mi que em consideraria un privilegiat si —a causa d'aquest esforç combatiu per ajudar els necessitats, els pobres i els cristians perseguits del Pakistan— Jesús volgués acceptar el sacrifici de la meua vida. Vull viure en Crist i vull morir en ell. No sento por en aquest país. Els extremistes han intentat matar-me molts cops, m'han empresonat, amenaçat, perseguit, i han aterrit la meua família. Jo només dic que, mentre estigui amb vida, fins al meu últim sospir, continuaré servint Jesús i aquesta pobra i sofrent humanitat, els cristians, els necessitats, els pobres.

Crec que els cristians de tot el món que en el 2005 van estendre la mà als musulmans víctimes del terratrèmol han construït un pont de solidaritat, amor, comprensió, col·laboració i tolerància entre ambdues religions. Si aquests esforços es mantenen, tinc la convicció que guanyarem els cors i les ments dels extremistes. Això ens portarà a un canvi positiu: la gent no s'odiarà, no es matarà en nom de la religió, sinó que s'estimaran els uns als altres, portaran harmonia, conrearan la pau i la comprensió en aquesta regió del món. Crec que els més necessitats, els pobres, els orfes, sigui quina sigui la seva religió, han de ser tractats per damunt de tot com a éssers humans. Aquestes persones són part del meu cos en Crist, són la part perseguida i necessitada del cos de Crist. Si duem a terme aquesta missió, ens haurem guanyat un lloc als peus de Jesús i jo podré mirar el seu rastre sense sentir vergonya.

4

full

Llibres | «La madre (la tuya i la mía)», desè llibre de Mn. Josep Maria Alimbau



Editat per Claret, és un llibre similar als altres nou que l'han precedit. Com sempre, farcit d'històries i citacions. En el text de presentació, Mn. Jordi Piquer diu, entre altres coses, que «l'autor disposa de molts testimonis de persones que li expliquen com la seva lectura "els ha servit", "els ha ajudat", "els ha fet bé". Els seus llibres estan estructurats en diversos temes, organitzats per ordre alfabètic. La seva lectura és agradable i fàcil. Mn. Alimbau ha fet dels seus llibres un veritable apostolat en la difusió "del pensament i l'espiritualitat cristiana". El seu treball respon al desig de moltes persones que, enmig de les foscores i proves de la vida, senten la necessitat de trobar "el consol i l'ajuda en la fe", per mitjà d'uns escrits testimonials, directes, intel·ligibles i clars».

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60